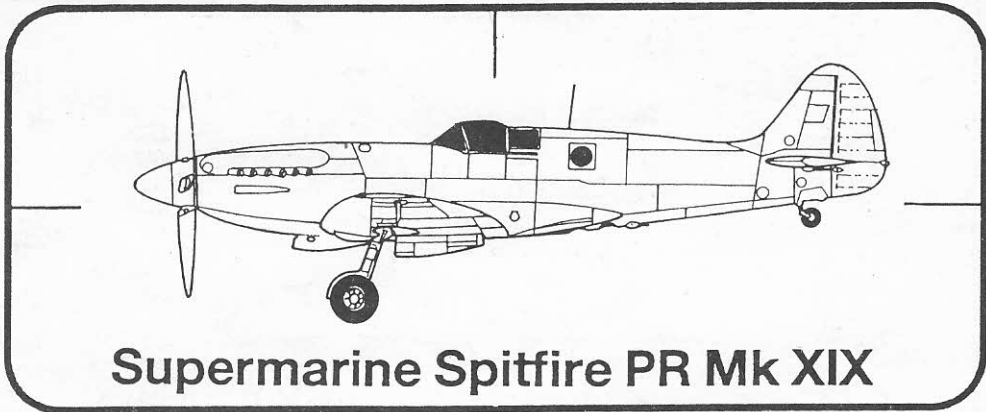




MODELY PLASTIKOVÝM MODELÁŘŮM  
MODELS FOR PLASTIC MODELERS  
MODELE FÜR PLASTIKMODELLER



Supermarine Spitfire PR Mk XIX

N<sup>o</sup>

1/72

PLASTIKOVÝ MODEL LETOUNU • PLASTIC AIRCRAFT KIT • PLASTIK FLUGZEUG MODELLBAUSATZ

CZ

HISTORIE

V polovině války byly základní výzbrojí britského letectva pro výškový a fotografický průzkum průzkumné varianty Spitfirů s motory Merlin a dvoustupňovými kompresory (PR Mk.X a PR Mk. XI). Průzkumné stroje, aby unikly stíhačům, a aby pokryly větší území, se dostávaly do stále větších výšek. Proto bylo zřejmé, že s přiblížením k 12 000 metrům bude nutné zavést stroje s výkonnějšími motory. Firma Supermarine zareagovala na tuto potřebu typem 389. Stroj měl trup podobný Spitfiru Mk. XIV. V jeho střední části za kabinou mohly být instalovány různé typy fotografických přístrojů. Používaly byly dvě nebo jedna kamera F-52 pro svislé snímkování či dva přístroje F-8 pro svislé nebo dva F-24 pro svislé a jeden F-24 pro šikmé snímkování. Čelní štítek kabiny nebyl tvořen obvyklým plochým pancéřovým sklem, ale byl zakřivený a vytvarovaný z plexiskla. Křídla nové průzkumné verze odpovídala verzi PR Mk.XI tzn. měla rozpětí 11,23. V každé polovině křídla byla instalována nádrž na 302,3 l paliva. Motor Griffon 65 poháněl pětistupňovou rotou s konstantními otáčkami. Celkem mohlo být ve vnitřních nádržích nesené až 979,6 l paliva. Stroj neměl žádnou výzbroj, na závěsnících se počítalo pouze s přídatnými nádržemi. První kus byl dokončen v dubnu 1949, RAF jej převzala v květnu a zařadila k 542. Squadroně. Výroba záhy přešla na stroj označovaný v továrně jako typ 390. Odlišoval se především přetlakovou kabinou obdobného řešení, jaké se osvědčilo u verzí HF Mk. VII a PR Mk.X. Kabina u tohoto typu byla vybavena překrytím typu Lobelle. K palivové nádrži v každé polovině křídla byla přidána další o objemu 87,5l, takže Spitfire PR Mk.XIX celkem nesl ve vnitřních nádržích až 1154,6l paliva. Motor doplněný o zařízení pro zvyšování tlaku v kabině nesl označení Griffon 66. Supermarine celkem postavil 225 kusů Spitfirů verze PR Mk.XIX. Ve výzbroji squadron RAF letoun PR Mk.XIX do konce války prakticky nahradil do té doby hlavní taktický průzkumný typ PR Mk. XI. Devatenáctka mohla ve výšce 12 200 m dosáhnout rychlosti 595 km/hod. Při poválečných cvičeních údajně dosahovala výšky až 14 900 metrů. Po druhé světové válce byl letoun PR Mk. XIX dodán i zahraničním letectvům, největším zahraničním uživatelem se stalo švédské letectvo, které v letech 1948-49 zakoupilo celkem 50 letounů s přetlakovými kabinami.

**Technické údaje: PR Mk.XIX**

Motor Griffon 66 Max. výkon: 1516 kW Rozpětí: 11,23 m Délka: 9,96 m Max. rychlost ve výšce 7 925 m 716 km/hod Operační dostup: 12 980 m Dolet: 1625 km S přídatnou nádrží: 2 253 km

GB

HISTORY

The main types used by the RAF for high altitude photo reconnaissance at the middle of the war were Spitfires PR Mk X and PR Mk XI. To cover larger areas and to avoid fighters, the reconnaissance types kept getting into still higher altitudes. It was obvious that levels above 36 000 feet would require types with more powerful engines. Supermarine's response to that demand, Type 389, had a fuselage close to the Spitfire Mk XIV. Various cameras could be installed into its middle part (two or one vertical F-52 or two F-8 vertical or two vertical and one oblique F-24 cameras). A bulged plexiglass windshield replaced the flat armored one. Wings were the same as those of the PR Mk XI version. It was powered by Griffon 65 engine with five blade constant-speed Rotol propeller. No weapons were carried, the racks were intended for external tanks only. The first aircraft was finished in April 1949 and took over by the RAF for its Squadron 542 in May. The production changed to the Type 390 early. The main difference was the pressurized cockpit of the same type which had been successfully used with HF Mk VII and PR Mk X versions. The canopy was of Lobelle type. 225 Spitfires PR Mk XIX were built. PR Mk XIX almost fully replaced the principal RAF tactical reconnaissance type of that time, the PR Mk XI, by the end of the war. Mk XIX was reported to reach 49 000 ft at post-war exercises. PR Mk XIX was delivered to several foreign air forces after the war, mainly to the Swedish Air Force which purchased 50 aircraft during 1948 and 1949.

**Specifications**

Griffon 66 engine. Span 36.9 ft, Length 32.8 ft, Maximum speed 387 kts at 26 000 ft, Service ceiling 42 700 ft, Range 877 nm (1216 nm with external tanks)

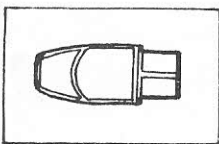
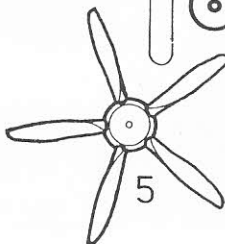
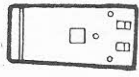
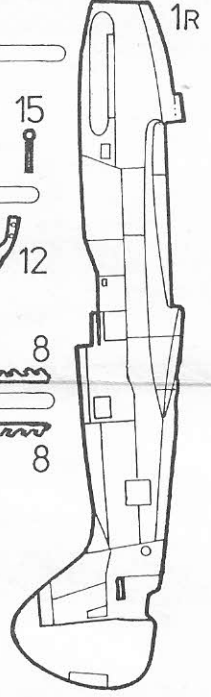
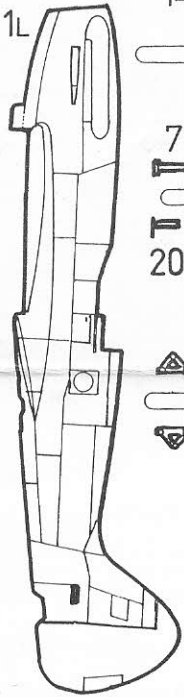
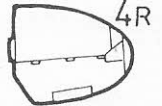
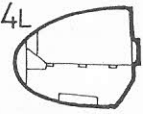
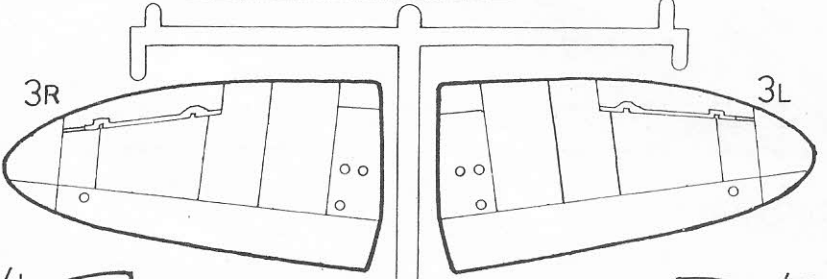
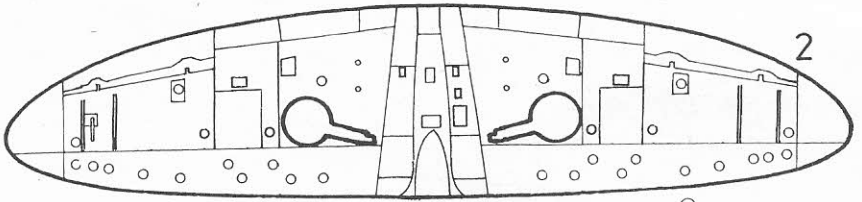
D

HISTORIE

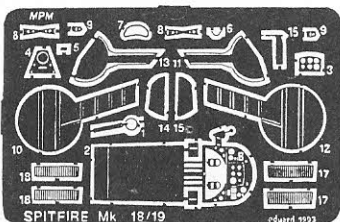
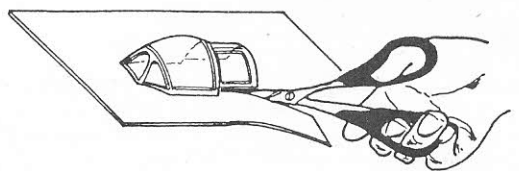
Mitte des 2. Weltkrieges bildeten die Grundausüstung der britischen Luftwaffe für Höhen- und fotografische Aufklärung Aufklärungsvarianten von Spitfire Flugzeugen mit Merlin s Triebwerken, ausgerüstet mit zwei istufigen Kompressoren (PR Mk X und PR Mk XI). Um Jägern zu entkommen und ein grösseres Gebiet zu überdecken gerieten die Aufklärungsflugzeuge in immer grössere Höhen. Es wurde deshalb klar, dass es bei Annäherung einer Höhe von 12.000 Metern notwendig sein wird Flugzeuge mit leistungsfähigeren Motoren einzuführen. Die Firma Supermarine reagierte auf diesen Bedarf mit dem Typ 389. Dieses Flugzeug hatte einen dem Spitfire Mk XIV ähnlichen Rumpf. In seinem mittleren Teil hinter der Kabine konnten verschiedene Typen von fotografischen Kameras installiert werden. Angewandt wurden eine oder zwei F-52 Kameras für Senkrecht luftbilder, oder zwei F-8, eventuell zwei F-24 Kameras für Senkrecht - und eine F-24 Kamera für Schrägluftbilder. Das Stirnschild war nicht aus üblichem flachen Panzerglas gebildet, sondern war gekrümmt und aus Plexiglas geformt. Die Flügel der neuen Aufklärungsversion entsprachen der Version PR. Mk. XI, d.h. hatten eine Spannweite von 11,23m. Der Griffon 65 Motor betrieb eine fünfblättrige Rotol Luftschaube mit konstanter Drehzahl. Das Flugzeug hatte keine Bewaffnung, an den Aufhängungen wurde nur mit Zusatzbehältern gerechnet. Das erste Flugzeug wurde im April 1944 fertiggestellt, die RAF hat es im Mai übernommen und in das 542. Geschwader eingeteilt. Die Erzeugung ist bald auf ein in der Fabrik als Typ 390 bezeichnetes Flugzeug übergegangen. Dies unterschied sich vor allem durch die Druckkabine in einer Ausführung, die sich bei den Versionen HF Mk.VII und PR Mk.X bewährte. Die Kabine bei diesem Typ war mit einer Überdeckung des Typs Lobelle ausgestattet. Das Triebwerk, ergänzt durch eine Einrichtung zur Druckerhöhung in der Kabine, Trug die Bezeichnung Griffon 66. Supermarine hat insgesamt 225 Stück Spitfire der Version PR Mk.XIX gebaut. In der Ausrüstung der RAF Geschwader hat das PR Mk.XIX Flugzeug bis Kriegsende den bis zu der zeit wichtigsten taktischen Aufklärungs typ PR Mk.XI praktisch ersetzt. Der Neunzehner konnte in Höhe von 12200 m eine Geschwindigkeit von 595 km/h erreichen. Bei Nachkriegsübungen erreichte dieses Flugzeug angeblich Höhen bis 14900 Meter. Nach dem 2. Weltkrieg wurde das Flugzeug PR Mk.XIX auch an ausländische Luftwaffen geliefert, der grösste Benutzer ist die schwedische Luftwaffe, die in den Jahren 1948-49 insgesamt 50 Flugzeuge dieses Typs mit Druckkabinen gekauft hat, geworden.

**Technische Daten von PR Mk. XIX**

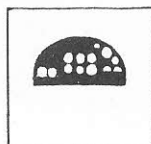
Triebwerk: Griffon 66 Höchstleistung: 1516 kW Spannweite: 11,23 m Länge: 9,96 m Höchstgeschwindigkeit in 7925 m Höhe: 716km/h Dienstgipfelhöhe: 12980 m Flugweite: 1625 km mit Zusatzbehälter: 2253 km



A



F

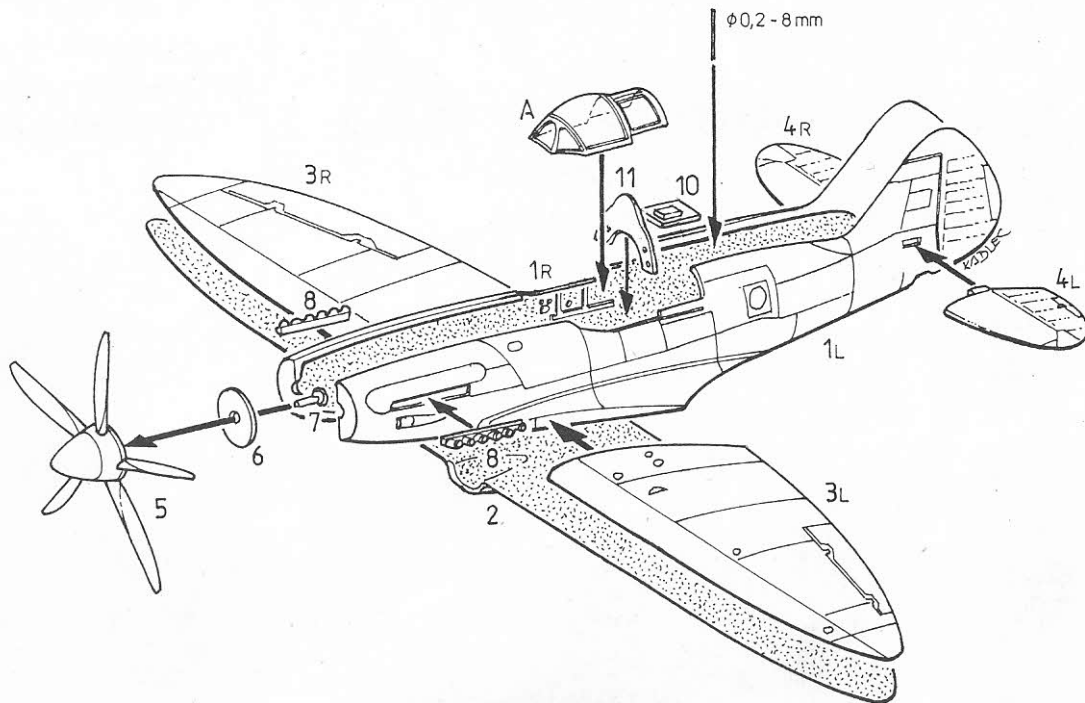
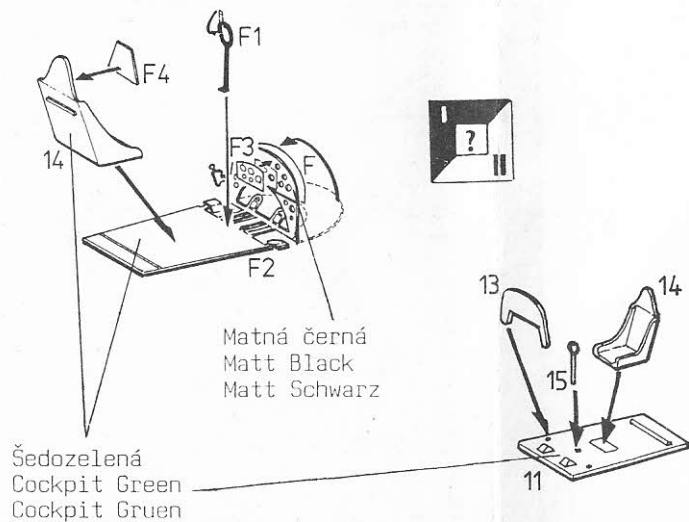


F

Na rubu natřít bíle!  
 White paint on the back!  
 An die Rückseite anstreichen mit weisse Farbe!

1

# SESTAVA ASSEMBLY BAUANLEITUNG

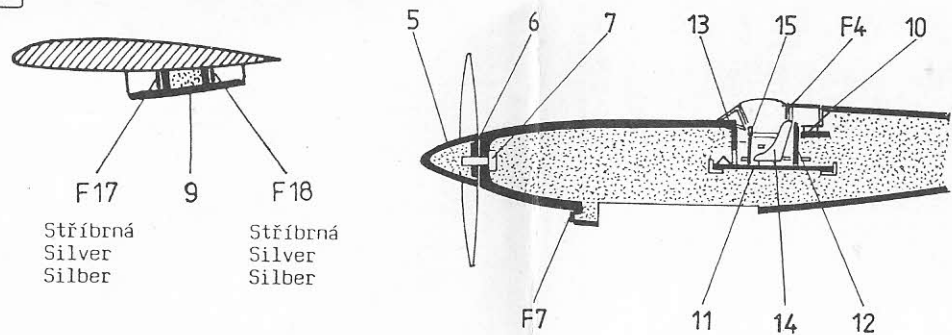


## Supermarine Spitfire PR Mk XIX



2

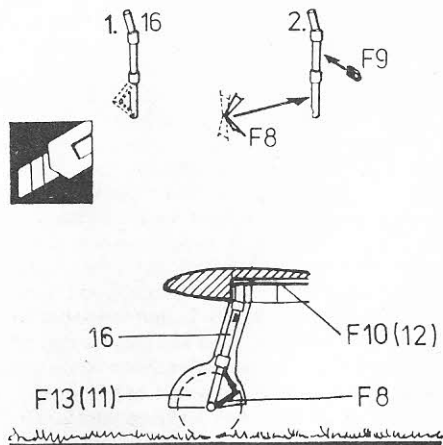
3



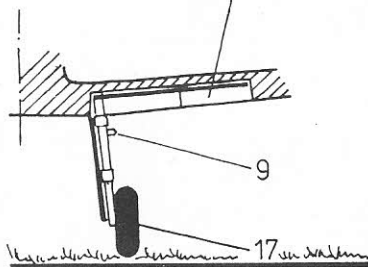
Stříbrná  
Silver  
Silber

Stříbrná  
Silver  
Silber

4



Šedozelená  
Cockpit Green  
Cockpit Gruen



17

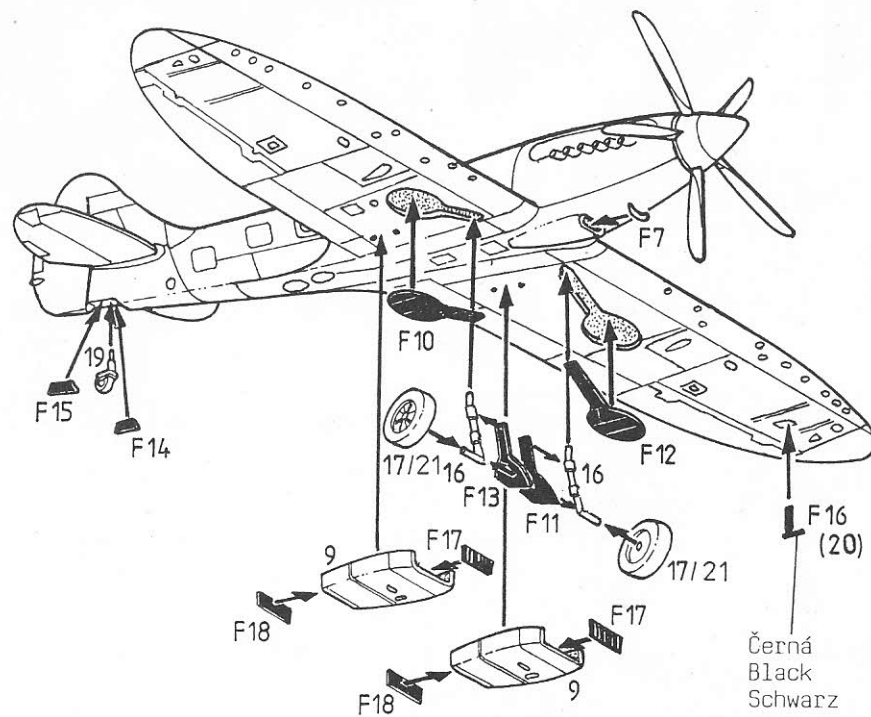
Švédské královské letectvo  
Royal Swedish Air Force  
KoenigLuftwaffe Schweden



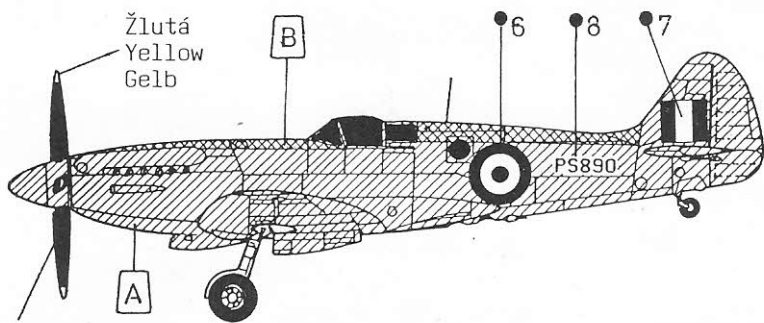
21

RAF  
RAF  
RAF

5



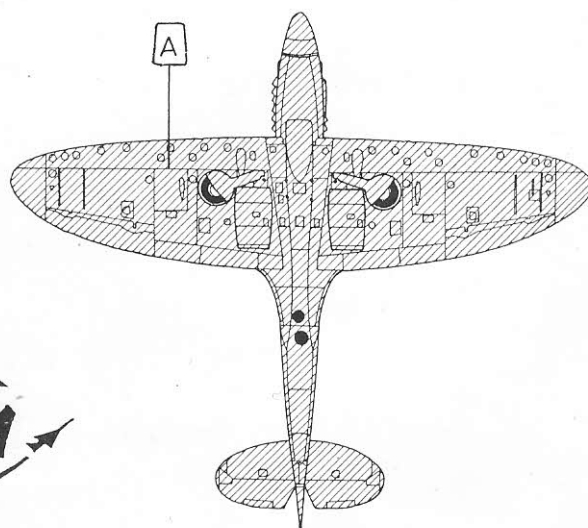
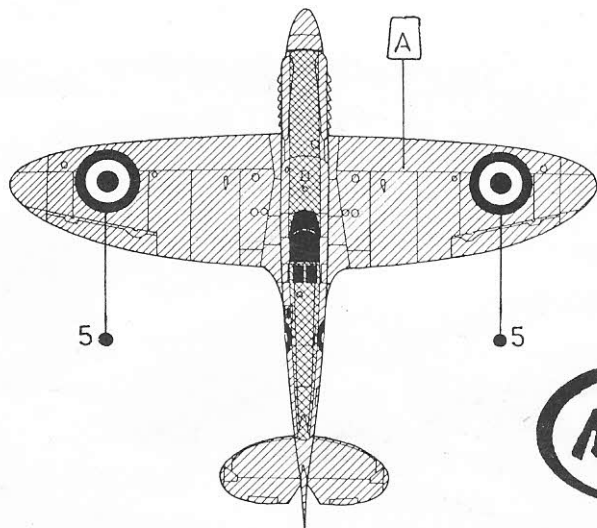
Černá  
Black  
Schwarz



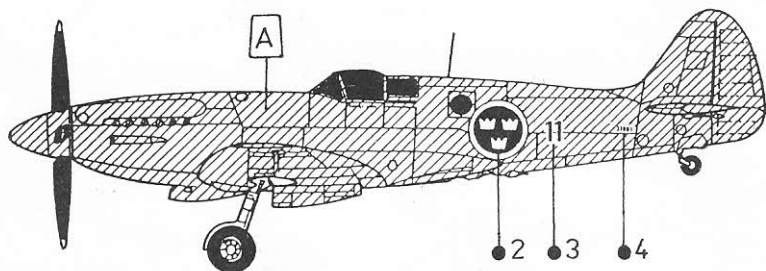
## ZBARVENÍ A OZNAČENÍ CAMOUFLAGE AND MARKING TARNUNG UND KENNUNG

Matná černá  
Matt Black  
Matt Schwarz

Spitfire PR Mk XIX - fotoprůzkumný, 81. peruť RAF (Seletar, Singapur 1951)  
Spitfire PR Mk XIX - Photo Reconnaissance, 81. squadron RAF (Seletar, Singapor 1951)  
Spitfire PR Mk XIX - Photoaufklaerer, 81. squadron RAF (Seletar, Singapor 1951)



## Supermarine Spitfire PR Mk XIX



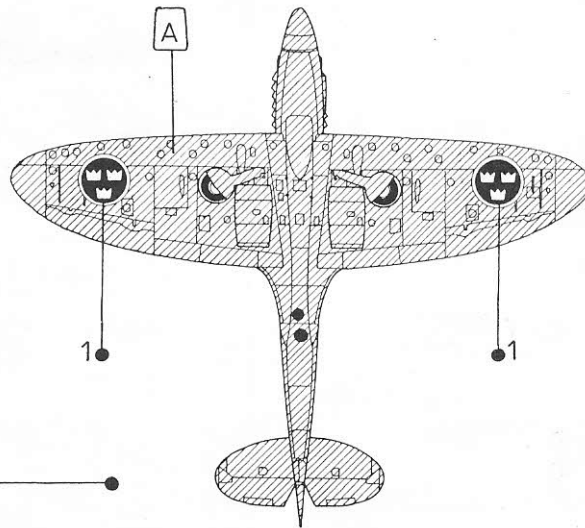
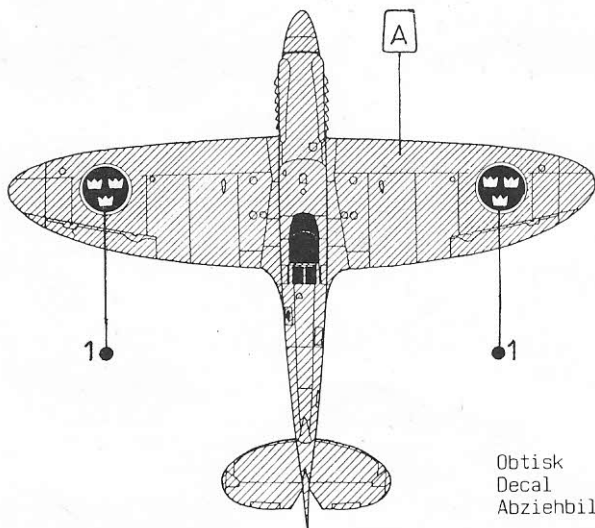
**A** PRU Modrá  
PRU Blue  
PRU Blau



**B** Střední mořská šed  
Sea Grey Medium  
Mittel Seegrau



Spitfire PR Mk XIX - fotoprůzkumný, 11. pluk, Švédské královské letectvo (Švédsko, X. 1948)  
Spitfire PR Mk XIX - Photo Reconnaissance, 11. regiment, Royal Swedish Air Force (Sweden, X. 1948)  
Spitfire PR Mk XIX - Photoaufklaerer, 11. regiment, KoenigLuftwaffe Schweden (Schweden, X. 1948)



Obtisk  
Decal  
Abziehbilder

